

Брюксел, 13 май 2025 г.
(OR. en)

8710/25

Междуетноститутуционално досие:
2023/0158 (CNS)

FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	13 май 2025 г.
До:	Делегациите
Относно:	Проект за директива за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС във връзка с данъчно задължените лица, които улесняват дистанционните продажби на внасяни стоки, и прилагането на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и на специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос – Общ подход

Приложено се изпраща на делегациите текстът на общия подход по посочения по-горе проект за директива, постигнат от Съвета на неговото 4094-то заседание, проведено на 13 май 2025 г.

Проект за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС във връзка с данъчно задължените лица, които улесняват дистанционните продажби на внасяни стоки, и прилагането на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и на специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

- (1) Беше доказано, че използването на режима за обслужване на едно гише при внос (IOSS) улеснява и гарантира повишеното спазване на изискванията за ДДС по отношение на вноса и по този начин гарантира, че няма нарушаване на конкуренцията в ущърб на доставките в ЕС чрез по-малко ефективно събиране на данъци върху вноса на пратки с ниска стойност от трети държави за потребители в ЕС. В контекста на експоненциално нарастващия внос е необходимо да се стимулира допълнително използването на схемата IOSS. Поради това, за да се постигне тази цел, търговците, които не са регистрирани по режима IOSS, но извършват доставки в обхвата на режима IOSS, по правило следва да бъдат задължени да плащат ДДС при внос и ДДС върху дистанционните продажби на вносни стоки в държавите членки на крайно местоназначение на стоките, което би изисквало регистрация във всяка от тези държави членки.
- (2) За да се защитят данъчните приходи на държавите членки, търговците, които не са установени в Съюза и не се възползват от режима IOSS, следва да бъдат задължени да определят данъчен представител, който поема всички задължения във връзка с ДДС, свързани с всички допустими внесени пратки. Това задължение обаче следва да не се прилага, ако търговецът е установен в държава, посочена в Решение за изпълнение (ЕС) 2021/942 на Комисията³, с която Съюзът или държавата членка на внос са сключили споразумение за взаимопомощ. Следователно, за да се подобри правоприлагането, въвеждането на задължение за използване на данъчен представител е подходяща и пропорционална алтернатива за доставчиците или считаните за доставчици лица, които не са установени в Съюза и не използват IOSS.

³ Решение за изпълнение (ЕС) 2021/942 на Комисията от 10 юни 2021 г. за определяне на правила за прилагането на Директива 2006/112/ЕО на Съвета по отношение на съставянето на списъка на трети държави, с които Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета.

- (3) Поради това условията за определяне на такъв данъчен представител за плащането на ДДС следва да бъдат приведени в съответствие със задължението на установените извън ЕС търговци да определят посредник за използването на IOSS, за да се гарантират еднакви условия на конкуренция за събирането на ДДС върху допустимите дистанционни продажби на вносни стоки. Съответно някои установени извън ЕС доставчици или считани за доставчици лица ще бъдат задължени да имат данъчен представител както за вноса, така и за дистанционните продажби на вносни стоки във всяка държава членка, в която се извършват такива доставки. Тъй като обаче държавата членка на внос и държавата членка на дистанционните продажби на вносни стоки ще бъде една и съща държава членка, когато не се използва IOSS, може да не е необходимо да се определят двама различни данъчни представители в тази конкретна държава членка.
- (4) Когато не се използва IOSS, ДДС при внос върху допустимите пратки се събира пряко от държавата членка на крайно местоназначение на стоките, която е държавата членка, в която се извършва вносът. За разлика от това, когато се използва IOSS, вносът е освободен от ДДС при внос, а ДДС върху дистанционните продажби на внасяни стоки се събира от доставчика и се плаща на неговата държава членка по идентификация, която предава ДДС на съответните държави членки по потребление. Поради това, когато не се използва IOSS, при определянето на условията за назначаване на данъчен представител това положение следва да бъде взето предвид. Когато се използва IOSS, при определянето на условията за назначаване на посредник, държавите членки имат право да изискват гаранции, които са подходящи и пропорционални на рисковете, свързани с участниците и сделките, за които се посредничат.

- (5) Косвените митнически представители играят значителна роля в процедурите, свързани с вноса на пратки. Въпреки че тяхната задача обхваща предимно митническите правила, те могат да играят активна роля за гарантиране на събирането на ДДС при внос. Понастоящем това е възможно, когато косвеният митнически представител е определен за лице — платец на ДДС при внос. При подхода за стимулиране на IOSS обаче косвеният митнически представител може да бъде задължен да плаща ДДС при внос, когато действа като данъчен представител на лицето — платец на ДДС при внос. Тъй като да действа като данъчен представител е възможност за косвения митнически представител, но не и задължение, е целесъобразно да се даде възможност на държавите членки да направят косвените митнически представители, които не действат като данъчен представител, солидарно отговорни за плащането на ДДС при внос, за да се гарантира плащането на ДДС при внос. Освен това държавите членки следва да имат възможност да налагат солидарна отговорност за ДДС при внос на други лица, например на лицата, отговорни за плащането на митническото задължение в случай на митнически нередности.

- (6) При подхода за стимулиране на IOSS доставчикът или считаният за доставчик субект е систематично отговорен за плащането на ДДС при внос. Следователно, когато доставчикът, считаният за доставчик субект и, когато е приложимо, определеният от тях данъчен представител или лицето, което може да бъде солидарно отговорно за ДДС при внос, не спазват изискванията, стоките няма да бъдат пуснати за свободно обращение. За да се избегне рискът клиентът да бъде изправен пред отрицателните последици от неспазването на задълженията от страна на лицата — платци на ДДС при внос, държавите членки могат да разрешат на клиента — при съгласие от негова страна — да заплати дължимия от доставчика или считаното за доставчик лице ДДС при внос, когато те не изпълняват задълженията си за регистрация и плащане и когато доставчикът или считаното за доставчик лице не е известно на лицето, подаващо митническата декларация в момента на вноса. Държавите членки обаче следва да могат да установят подходящи условия и процедури за прилагане на тази възможност, така че да се избегне плащането от клиента на ДДС при внос да отслаби ефективността на мярката, предназначена да стимулира използването на IOSS. Такова плащане следва да не засяга възможността клиентът да иска възстановяване на ДДС при внос от доставчика или считаното за доставчик лице съгласно съответното гражданско право. Тъй като тази възможност има за цел да преодолее трудностите, произтичащи от прехода от отговорност на клиента към отговорност на доставчика по отношение на вносните пратки, Комисията следва да прецени дали запазването на тези правила след приключването на митническата реформа е обосновано.
- (7) Специалният режим, установен в дял XII, глава 7, предвижда, че лицето — платец на ДДС при внос, свързан с допустимите дистанционни продажби на вносни стоки, е клиентът. Това е в противоречие с целта отговорността да бъде прехвърлена от клиента към доставчика или считаното за доставчик лице, като те систематично бъдат задължени да плащат ДДС при внос, свързан с тези стоки. Дори в случаите, когато клиентът плаща ДДС при внос, доставчикът или считаният за доставчик субект остава отговорен по принцип. Поради това специалният режим следва вече да не се прилага и да бъде заличен.

- (8) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи⁴ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (9) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се придвижи напред концепцията за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, може да бъде постигната само на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (10) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

⁴ ОВ L 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 юли 2028 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) Член 201 се заменя със следното:

„Член 201

При внос ДДС е дължим от всяко лице или лица, определени или признати като отговорен платец от държавата-членка на вноса.

Чрез дерогация от първата алинея лицето — платец на ДДС при внос е доставчикът или, когато е приложимо, считаният за доставчик субект в съответствие с член 14а, параграф 1, извършващ дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, които биха отговаряли на условията за прилагане на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.

Когато доставчикът или считаният за доставчик субект, посочен във втората алинея, не е установен в Общността, а в трета държава, с която нито Съюзът, нито държавата членка на вноса са сключили споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010, това лице определя данъчен представител в държавата членка на вноса като лице — платец на ДДС при внос.

Когато вносът на стоки е освободен в съответствие с член 143, параграф 1, буква ва), третата алинея не се прилага.

- 2) Вмъква се следният член:

„Член 201a

Без да се засягат втората и третата алинея от член 201 и когато лицата — платци на ДДС при внос, не [...] изпълняват данъчните си задължения съгласно тези алинеи, държавите членки могат да разрешат получателят да плати дължимия от тези лица ДДС при внос в съответствие с условия и процедури, които те могат да определят.“;

- 3) В член 204, параграф 1 втората алинея се изменя, както следва:

„Освен това, когато облагаема сделка се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, и в държавата, в която е установено данъчнозадълженото лице или се намира седалището му, няма правни инструменти [...] за взаимопомощ, сходна по обхват с тази, предвидена в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета, държавите членки могат да предприемат мерки, за да предвидят, че лицето — платец на ДДС, следва да бъде данъчен представител, определен от неустановеното данъчнозадължено лице.“;

- 4) В член 204, параграф 1 след третата алинея се вмъква следната алинея:

„Чрез дерогация от първата и втората алинея, когато от данъчнозадълженото лице се изисква да определи данъчен представител в съответствие с член 201, трета алинея, това лице определя данъчен представител за лицето — платец на ДДС върху дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, които биха отговаряли на условията за прилагане на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.“;

- 5) В член 205 след първата алинея се вмъква следната алинея:

„Освен това в случаите, посочени в член 201, втора и трета алинея, държавите членки могат да предвидят, че лице, различно от клиента и от лицето — платец на ДДС, е солидарно отговорно за плащането на ДДС при внос.“;

- 6) Вмъква се следният член:

„Член 205а

Най-късно до [31 март 2032 г.], въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, Комисията представя на Съвета доклад за оценка на функционирането на разпоредбите, включени в член 201, втора, трета и четвърта алинея, в член 201а, в член 204, параграф 1, алинея четири и в член 205, параграф 2, включително за тяхното въздействие върху функционирането на вътрешния пазар, като оценява необходимостта от запазване на член 201а и член 205, параграф 2, и ако счете за необходимо, прави подходящо законодателно предложение.“;

- 7) В дял XII глава 7 се заличава.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 30 юни 2028 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 юли 2028 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета

Председател